

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

07 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

**Iurie DIACONU
Liliana CATAN
Victor BOICO**

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 martie 2021 de către avocatul Movilă Corina în numele inculpatei

CEBOTARI Tatiana XXXXX, născută la
XXXXX, domiciliată în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.10.2019– 07.12.2020;

Instanța de apel: 03.02.2021– 17.03.2021;

Instanța de recurs: 02.06.2021 – 07.07.2021.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 07 decembrie 2020, Cebotari Tatiana a fost recunoscută vinovată și condamnată, cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, în baza:

- art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la închisoare pe un termen de 6 luni;

- art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la închisoare pe un termen de 6 luni.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă închisoare pe un termen de 8 luni.

Conform art. 84 alin. (4) și art. 70 alin. (3) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, la pedeapsa stabilită prin noua sentință a fost adăugată partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 05 august 2020, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani și 5 luni închisoare, cu executare în Centrul de detenție pentru minori și tineri.

1.1. Prin aceeași sentință a fost condamnată și Pîslar Ina, hotărârea în privința acesteia nu se contestată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, în procedura specială prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Cebotari Tatiana, la 21 mai 2019, în jurul orei 14:00, împreună și de comun acord cu Pîslar Ina, cu scop de profit, având intenția de a sustrage bunurile altei persoanei, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind, în mod

conștient, survenirea acestora, folosindu-se de faptul că nu sunt văzute de nimeni, au pătruns în grădinița nr. 17 situată în municipiul Soroca, pe strada F. Budde nr.3, de unde pe ascuns au sustras un portmoneu în valoare de 120 lei în care se aflau mijloace bănești în sumă de 950 lei și 25 euro, echivalentul a 500 lei, un card bancar de la BC „Victoriabank” SA, precum și buletinul de identitate și polița de asigurare medicală ce aparțineau Svetlanei Guțu, cauzându-i astfel ultimei daune în proporții considerabile în sumă totală de 1830 lei.

Tot Cebotari Tatiana, la 24 mai 2019, în jurul orei 13:00, cu scop de profit, având intenția de a sustrage bunurile altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind, în mod conștient, survenirea acestora, folosindu-se de faptul că, nu este văzută de nimeni, a pătruns în biroul de serviciu al specialistului principal al Secției Cultură și Turism din cadrul Palatului de Cultură, situat în municipiul Soroca, str. Independenței nr.74, de unde pe ascuns a sustras și însușit un telefon mobil de model „iPhone 6S” ce aparține Lidiei Ungureanu, cauzându-i astfel ultimei daună în proporții considerabile în mărime de 4500 lei.

În drept, prima instanță a încadrat aceste acțiuni ale inculpatei Cebotari Tatiana în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal – *furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane săvârșit de de două persoane, prin pătrundere în încăpere și cu cauzarea de daune în proporții considerabile* (două infracțiuni).

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Suveică Nelea în numele inculpatei Cebotari Tatiana, solicitând casarea sentinței în partea aplicării pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie aplicate prevederile art. 79 alin. (1) Cod penal.

În motivarea apelului s-a invocat că inculpatei, în temeiul art. 79 alin. (1) Cod penal, urmează a-i fi aplicată o pedeapsă a limita minimă a sancțiunii prevăzută de art. 186 alin. (2) Cod penal deoarece ea a colaborat cu organul de urmărire penală, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, a recunoscut vina, sincer s-a căit și regretă faptele comise, a săvârșit infracțiunile în perioada minoratului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 martie 2021, a fost respins ca nefondat apelul și menținută sentința fără modificări.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a concluzionat că pedeapsa aplicată Tatianei Cebotari de către prima instanță corespunde atât principiului proporționalității cât și scopurilor prevăzute în alin. (2) art. 61 Cod penal, cuantumului acesteia fiind dozat corespunzător.

Astfel, chiar dacă, inculpata aflată la minorat, a recunoscut vina, sincer s-a căit de cele săvârșite și a contribuit la instrumentarea cauzei în termeni rezonabili, colaborând cu organele de drept și solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, ea, într-o perioadă scurtă de timp, a săvârșit cu intenție două infracțiuni mai puțin grave, urmărind scopul de profit, și este cu antecedente penale nestinse, condamnările anterioare fiind pentru fapte similare.

Așadar, Cebotari Tatiana nu s-a pus pe calea corijării și nu a îndreptățit încrederea acordată, pedepsele anterioare aplicate neatingându-și scopurile, circumstanțe ce fac imposibilă stabilirea pedepsei la limita minimă a sancțiunii

prevăzută de art. 186 alin. (2) Cod penal, iar minoratul inculpatei a fost luat în considerație la stabilirea cuantumului pedepsei, aflat la limita minimă generală.

În același context, instanța de apel a menționat că Cebotari Tatiana prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 05.08.2020 a fost condamnată la 6 ani închisoare, la caz, urmând doar a se cumula pedeapsa nouă stabilită.

Pe cale de consecință, s-a apreciat că apelul declarat în numele inculpatei este nefondat, or cele enunțate supra demonstrează inoportunitatea aplicării unei pedepsei la limita minimă a sancțiunii prevăzută de art. 186 alin. (2) Cod penal, micșorarea cuantumului nu ar duce la realizarea scopurilor pedepsei de restabilire a echității sociale, de corectare a inculpatei cât și de prevenire a comiterii altor infracțiuni.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, recurs ordinar declară avocatul Corina Movilă în numele inculpatei, care invocând temeiul de recurs prevăzut din art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt*, solicită casarea acesteia în partea pedepsei penale, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Tatianei Cebotari să-i fie stabilită o pedeapsă non-privativă de libertate.

În motivarea recursului se reiterează argumentele apelului, suplimentar menționându-se că din declarațiile date de inculpată reiese că ea a comis infracțiunile deoarece mama sa este bolnavă și nu avea ce mânca.

Raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Potrivit prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal și ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare și coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, precum și aplicând efectul circumstanțelor atenuante indicate de mai sus, corectarea inculpatei minore Cebotari Tatiana este posibilă fără privarea acesteia de libertate.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, depune referință procurorul, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, din motiv că este vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii*

instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Recurenta a invocat în susținerea solicitărilor sale în calitate de temei de drept pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

În recursul ordinar, în pofida normelor de drept enunțate, apărarea nu a specificat care ar fi erorile de drept concrete și esența că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția* cât și că *instanța a admis o eroare gravă de fapt*, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul cu circumstanțe în drept, care l-ar justifica sub acest aspect, întrucât, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.*

Totodată, reieșind din solicitarea recurente, Colegiul deduce că motivele recursului se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când pedeapsa nu a fost individualizată corect.*

În prezenta speță acest temei nu și-a găsit confirmarea, iar întru desfășurarea concluziilor sale instanța de recurs purcede la analiza punctată asupra argumentelor invocate, prin prisma temeiului nominalizat.

Într-un prim aspect se conchide că motivele recurente nu și-au găsit confirmarea, or invocările identice ale apelului declarat în numele inculpatului reiterate și în recursul ordinar, au fost obiect de studiu în instanța de apel, aceasta expunându-se în mod argumentat asupra celor invocate de apărare (*a se vedea p. 4.1 a prezentei hotărâri*), soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune (*hotărârea CtEDO García Ruiz versus Spania*), or noțiunea de proces echitabil cere ca instanța care și-a motivat succint decizia, fie prin preluarea motivelor instanței inferioare, fie altfel, să examineze în mod real întrebările esențiale care i-au fost adresate (*hotărârea CtEDO Boldea versus România*).

Astfel, la individualizarea pedepsei aplicate Tatianeii Cebotari instanța de apel corect a statuat că numai pedeapsa cu închisoare pe un termen de 6 ani și 5 luni, în Centrul de detenție pentru minori și tineri, va duce la atingerea scopurilor penale prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal, dând deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 70 alin. (3), 75-79 și 84 alin. (1) și (4) Cod penal cât și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsa fiind una echitabilă, or statul are obligația de a lua toate măsurile necesare pentru a asigura o protecție efectivă a dreptului la proprietate prin adoptarea unei legislații penale efectivă care să descurajeze comiterea de fapte infracționale, legislație dublată de mecanismul care să asigure aplicarea sa, în scopul

prevenirii, reprimării și sancționării încălcării prevederilor sale.

În subsidiar, instanța de recurs reține că argumentele suplimentare ale recursului ordinar (solicitarea de aplicare a unei pedepse non-privative de libertate și a prevederilor art. 90 Cod penal) nu au fost invocate de apărare în cererea de apel precum și nu au fost susținute în cadrul judecării apelului, prin urmare, ele nu vor fi obiect de studiu la judecarea recursului ordinar, or potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală *temeiurile menționate la alin.(1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.*

Reieșind din cele expuse supra, instanța de recurs concluzionează că argumentele recurente nu constituie temeiuri de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel și că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat, decizându-se inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Movilă Corina în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 martie 2021, în cauza penală privind-o pe *CEBOTARI Tatiana XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 29 iulie 2021.

Președinte

Iurie DIACONU

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Victor BOICO